

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2728/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., против тужене Гимназије „Светозар Марковић“, Ниш, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4823/2021 од 09.12.2021. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4823/2021 од 09.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4823/2021 од 09.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2927/18 од 11.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име разлике између исплаћене плате и плате која тужиљи припада увећане за минули рад, за период од 01.09.2015. године до 17.10.2018. године, исплати укупно 2.991,52 динара, односно појединачне месечне износе ближе наведене у изреци. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од 01.09.2015. године до 17.10.2018. године, исплати укупан износ од 201.949,63 динара, односно појединачне месечне износе ближе наведене у изреци. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 01.09.2015. године до 17.10.2018. године, исплати укупно 98.665,37 динара, односно појединачне месечне износе ближе наведене у изреци. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на утврђене износе из става првог изреке првостепене пресуде за период од 01.09.2015. године до 17.10.2018. године, изврши обрачун и уплату свих врста доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, за обавезно здравствено осигурање надлежним фондовима и допринос за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, као и на име пореза на доходак грађана Министарству финансија, Пореској управи, како је изреком наведено, док је део тужбеног захтева којим је тужиле тражила да се обавезе тужена да на утврђене износ

у ставу другом и трећем изреке првостепене пресуде, за период од 01.09.2015. године до 17.10.2018. године, у име и за рачун тужиле, изврши обрачун и уплату свих врста доприноса, као и порезе на доходак грађана, одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 4823/2021 од 09.12.2021. године, одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио првостепену пресуду у ставу другом, трећем и одбијајућем делу става четвртог изреке, као и одлуку о трошковима садржану у ставу петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиле о неисплаћеној накнади за исхрану у току рада, накнади за регрес за коришћење годишњег одмора, као и доприноса и пореза на доходак грађана на износе накнаде за исхрану и регрес. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови о тужбеном захтеву одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом тужиле указује, а које је изражено у више одлука Врховног касационог суда.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој парници тужилца је поднела 17.10.2018. године, а вредност предмета спора је 300.617,20 динара.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена

применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић